

ISUS, DOMNUL SABATULUI

Vă rog să deschideți cu toții la Evanghelia lui Matei. După serviciu, puteți veni sus, dacă doriți să vă rugați cu cineva.

Deschideți cu mine la Matei 12. De obicei nu fac aceasta, pentru că se face la sfârșitul săptămânii, dar o fac acum pentru că despre aceasta este mesajul. Deci, să reducem puțin luminile și să facem ceva ce nu facem în mod obișnuit. Puteți să le stingeți pe toate.

Binecuvântat ești Tu, Doamne, Împăratul Universului, care ne-ai dat Sabatul Tău. Binecuvântat să fii Tu, Doamne, Împăratul Universului care ni l-ai dat pe Isus Mesia, Lumina lumii, Domnul Sabatului, Prințul păcii. Amin.

Puteți aprinde luminile.

Am fost călăuzit să fac așa, pentru că despre aceasta vom vorbi astăzi, în seara aceasta, și de fapt de fiecare dată când ne adunăm aici vineri seara, când începe Sabatul biblic. În toată lumea se face această rugăciune peste lumânările Sabatului, pe măsură ce evreii intră în Sabatul Domnului.

Vom vorbi despre aceasta și am vrut să trăiți acest lucru deoarece așa se proceda în vechime și despre aceasta a vorbit Mesia în textul pe care îl vom citi. Să mergem deci în Matei 12.1-8:

„În vremea aceea, Isus trecea prin lanurile de grâu într-o zi de Sabat. Ucenicii Lui, care erau flămânzi, au început să smulgă spice de grâu și să le mănânce.

Fariseii, când au văzut lucrul acesta, l-au zis: „Uite că ucenicii Tăi fac ce nu este îngăduit să facă în ziua Sabatului.”

Dar Isus le-a răspuns: „Oare n-ați citit ce a făcut David când a flămânzit, el și cei ce erau împreună cu el?

Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu și a mâncat pâinile pentru punerea

Înainte Domnului, pe care nu-i era îngăduit să le mănânce nici lui, nici celor ce erau cu el, ci numai preoților?

Sau n-ați citit în Lege că, în zilele de Sabat, preoții calcă Sabatul în Templu, și totuși sunt nevinovați?

Dar Eu vă spun că aici este Unul mai mare decât Templul.

Dacă ați fi știut ce înseamnă: „Milă voiesc, iar nu jertfe”, n-ați fi osândit pe niște nevinovați.

Căci Fiul omului este Domn și al Sabatului.

Mesajul din seara aceasta este intitulat: „**Isus, Domnul Sabatului**” sau, cum a spus Isus în ebraică: „**Adon haș Șabat**”.

Sabatul. Să mergem la începutul Bibliei, la Geneza 1, pentru că acolo este vorba despre Sabat:

„*La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.*” (v. 1). Apoi, în capitolul 2, versetele 2 și 3, scrie:

„*În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse.*

Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o zidise și o făcuse.”

„*Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea*”, adică Sabatul. Rabinii au luat Sabatul pe care Dumnezeu l-a dat și a poruncit să fie sfânt, și au adăugat un lucru după altul și restricție după restricție, spunând: „Nu poți face aceasta; nu poți face cealaltă...” Astfel, au adăugat atâtea restricții încât în Israel se spunea că ceea ce au făcut rabinii cu Sabatul este ca și cum ai atârna un munte de o sfoară. Deși Dumnezeu nu a poruncit niciodată aceasta, ei au adăugat o mulțime de lucruri și de greutate la Sabat, făcându-l foarte restrictiv.

Astăzi, Sabatul este sărbătorit în toată lumea, în același fel în care s-a făcut aici. Lumânările sunt aprinse vineri seara. De fapt, evreii se grăbesc acasă, aprind lumânările și cer binecuvântarea asupra pâinii și a vinului. Sabatul ar fi trebuit să

fie o zi de bucurie dar, în multe privințe, a devenit ceva foarte legalist.

Foarte mulți credincioși percep Sabatul ca fiind ceva legalist, dar în Marcu 2.27 ni se spune că „*Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul, pentru Sabat.*” Cu alte cuvinte, nu noi am fost făcuți pentru Sabat, ci el trebuia să fie o binecuvântare pentru om.

Mai întâi a fost creat omul, în ziua a șasea, apoi a urmat Sabatul. Dumnezeu a făcut Sabatul pentru a-l binecuvânta pe om. Așadar, Dumnezeu era preocupat să ne binecuvânteze, El dorește să facă aceasta, Îi place să ne binecuvânteze, iar Sabatul trebuia să fie o zi de bucurie.

Lucrurile au început foarte bine în grădină, pentru că era voia lui Dumnezeu; El a vrut să ne binecuvânteze, dar noi am încurcat lucrurile. Biblia spune că Sabatul trebuia să fie o zi de bucurie, o zi de odihnă, dar oamenii l-au luat și au făcut din el o lege.

Noi vedem că Mesia ne-a arătat un nume nou: El este numit „Domnul Sabatului”, adică: „Adon haș Șabat.” „Adon” provine de la „Adonai”, adică „Domnul”, iar „haș Sabat” este ziua sfântă de odihnă. Deci, acesta este unul din Numele lui Isus: „Adon haș Sabat”, pentru că El este Domnul Sabatului.

Mesia este legat de Sabatul ebraic ca nimeni altcineva; El este Domnul Sabatului; El este mai presus de Sabat și domnește peste legile Sabatului. Slujba din Templu i-a silit pe preoți să lucreze în ziua de Sabat, dar El este mai mare decât Templul, pentru că este Stăpân peste toate lucrurile. Dumnezeu domnește peste tot și stăpânește tot, pentru că El este deasupra oricărui lucru.

Așadar, El este Domn peste Sabat. Sabatul era ziua sfântă de odihnă, iar El este Împăratul Sabatului, al sfințeniei, este Domnul Sabatului și face Sabatul ceea ce ar trebui să fie cu adevărat. Sabatul trebuia să fie o zi sfântă, iar oamenii trebuiau să-l păstreze sfânt și curat. Poporul trebuia să sfințească ziua Sabatului, dar Isus ne spune că El este Cel care dă puterea pentru a face ceva sfânt.

Când simțiți că nu sunteți sfinți, El este Cel care vă sfințește; și suntem sfinți nu pentru că am făcut noi ceva, ci pentru că El este Cel care face toate lucrurile sfinte.

În ebraică, unul din cuvintele folosite pentru „sfânt” este „kadaș”. Astfel, când folosești acest cuvânt, te referi la „a face ceva sfânt”.

Sabatul era o zi separată de celelalte zile, era o zi aparte. Sabatul este ziua de odihnă. El este Cel care pune deoparte și viețile noastre și le face sfinte.

Odată, am fost într-un loc unde erau mulți frați evrei tradiționaliști, iar eu trebuia să merg în casa unui astfel de evreu, cu câțiva credincioși. Era un bărbat de cincizeci sau șaiszeci de ani și nu avea familie, așa că își luase o femeie hispanică pentru a-i găti în ziua de Sabat, astfel încât el să nu fie nevoit să facă ceva în acea zi.

Eu mă tot gândeam: „Cum să-i vorbesc despre Mesia acestui evreu tradiționalist? Cum să spun Isus Mesia?”

Așa cum am spus, el o avea pe femeia aceea hispanică, iar ea se ruga pentru mâncarea gătită. Astfel, când a venit clipa să se roage, femeia și-a plecat capul, a rostit rugăciunea, iar la încheiere a spus: „În Numele Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.”

Evreul acela a privit-o și probabil s-a gândit: „Ce este aceasta?”, dar apoi a început să mănânce și totul a fost în ordine. Probabil era bucuros că nu trebuie să facă el ceva, chiar dacă binecuvântarea fusese cerută în Numele lui Isus. Era Sabatul, iar El era Domn al Sabatului și în casa acelui evreu tradiționalist.

Sabatul este timpul odihnei; este ziua în care copiii lui Israel trebuiau să se odihnească, ceea ce înseamnă că Mesia este Domnul odihnei Israelului; că Israelul poate găsi odihna numai în El. Timp de două mii de ani, Israelul nu și-a putut găsi odihna pentru că nu L-a avut pe Domnul acestei odihne.

El le-a spus în urmă cu două mii de ani: „Pacea este ascunsă de ochii voștri!”, așa că aceasta este problema Israelului: să găsească pacea, toată lumea fiind legată de această problemă. „ Hamas”. De ce este „hamas”? Pentru că Israelul nu și-a găsit încă pacea. El este Domnul păcii noastre, iar dacă nu-L au pe El, nu pot avea pacea. Acesta este motivul pentru care nu au avut pace niciodată printre toate popoarele unde au fost, deși Israel este poporul care ar fi trebuit să aibă mai multă pace decât orice alt popor.

De ce? Totul arată că Mesia este ceea ce a spus că este: Domnul Sabatului; El este Domn peste Sabatul Israelului; El este Domnul odihnei noastre. Acesta este motivul pentru care nici noi nu putem găsi pacea fără El.

Dacă evreii nu au putut găsi pacea în lume, fără Mesia, înseamnă că nimeni nu poate avea pace în inima sa, fără Isus Mesia. Indiferent ce facem, noi trebuie să ne întoarcem la El, pentru că El este Sabatul, Odihna. Dacă ne întoarcem la el, primim pacea, dar dacă ne îndepărtăm de El, ne este luată și pacea. Este bine dacă observăm că nu avem pace, pentru că pacea este ca un barometru care ne spune: „Întoarce-te la El!”

Sabatul este ziua în care punem deoparte toate lucrările și poverile săptămânii și spunem: „Am terminat!”

El este Domnul Sabatului pentru că este Cel care ne dă putere să punem deoparte poverile noastre; El este Cel care îl va ajuta pe Israel să-și pună deoparte poverile. Când ei vor veni la El și vor spune: *„Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului!”* (Luca 13.35), Mesia le va lua toate poverile. El este Cel ce ridică poverile lumii; este Cel care ne dă putere să ne punem poverile jos și să nu mai fim împovărați de ele, pentru că Domnul nostru este Domnul Sabatului, al Odihnei. De aceea este scris: *„...aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El Însuși îngrijește de voi.”* (1 Petru 5.7). El vă dă putere să puneți totul deoparte.

Cuvântul „Sabat” provine de la evreiescul „Şabat”, iar „Şabat” provine de la un verb de acțiune „Şevat”, care înseamnă „a da drumul.”

Biblia spune că *„în ziua a șaptea, Domnul S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse”,* adică „Domnul a încetat să mai facă ceva, a dat drumul”, a spus: „Gata, este în ordine.”

Isus Mesia vă dă puterea să dați drumul la toate lucrurile vechi. Mulți oameni continuă să vorbească despre lucruri cărora ar trebui să le dea drumul, să le uite. Astfel, ei spun: „Iată ce mi-a făcut acesta; iată ce mi-a făcut acela”, dar Domnul zice: „Lasă deoparte lucrurile acelea, dă-le drumul. Eu îți dau putere să le lași în urmă!” Problema este că dacă nu le dați drumul, nu locuiți în El, nu locuiți în puterea Lui, în pacea Lui.

Dumnezeu vă dă putere să le puneți deoparte: „Puneți-le deoparte pentru că Eu vă dau ceva mai bun. Puneți deoparte tot ce v-au făcut ei; puneți trecutul deoparte!” Lăsați totul în urmă, pentru că El vă va da ceva mai bun.

Care a fost primul lucru pe care au trebuit să-l facă apostolii? Care a fost primul lucru pe care li l-a cerut Domnul? Să renunțe la tot, să lase tot trecutul în urmă; să

dea drumul la tot, pentru ca El să facă ceva nou.

Sabatul, „șabat” înseamnă „a da drumul” dar și „a înceta”, pentru că este scris: „*Domnul a încetat cu lucrarea Sa*”. Este uimitor. „A înceta” poate însemna multe lucruri.

- Deci, „șabat” înseamnă „a înceta”. Când Mesia a făcut ispășirea pe cruce, a încetat, adică a murit față de viața veche pentru ca noi să avem puterea să încetăm cu cele vechi. Faptul că a murit pentru cele vechi este o binecuvântare.

- „Șabat” înseamnă „a elibera.” Cu ocazia Sabatului, ei erau eliberați de lucrările lor, iar în Anul Sabatic, robii erau eliberați din robie.

Așadar, Mesia este Domnul Sabatului, al eliberării, al eliberării sfinte, ceea ce înseamnă: nu numai că puneți deoparte anumite lucruri, ci și voi sunteți eliberați. Ambele merg împreună. Cu ocazia lui Yom Kippur, marele preot îl elibera, îi dădea drumul țapului care purta păcatele lui și ale întregii adunări a copiilor lui Israel. Aceasta înseamnă că atunci când tu îi eliberezi pe unii oameni de păcatele lor, sunt iertate și păcatele tale. Vrei să fii eliberat? Eliberează-i pe cei care îți cer iertarea, și vei fi eliberat și tu.

Este scris clar că „*El este Domnul care va elibera Israelul de sub jugul vrăjmașului*”, și nu numai atât, ci El este Domnul care va elibera toată creațiunea de sub jugul păcatului și a morții. El este Domnul Sabatului, al Eliberării, și are puterea să elibereze întreaga creație, are puterea să-i elibereze pe cei ce sunt robi păcatului, pe cei ce sunt legați de vrăjmaș.

- Aceasta înseamnă libertate, pentru că El este Domnul libertății noastre. Deci, noi vom fi liberi, pentru că Dumnezeu ne vrea liberi.

- Sabatul este ziua în care copiii lui Israel trebuiau să cineze cu Dumnezeu, să fie în mod deosebit în prezența lui Dumnezeu, să se apropie de El și să aibă părtășie cu El.

Mesia este Domnul Sabatului pentru că El este Cel care ne aduce în părtășie cu Dumnezeu.

Știți ce se întâmpla în al șaptelea Sabat al celui de-al șaptelea an? Conducea la Jubileu, care este cel mai mare Sabat, Sabatul suprem, iar atunci datoriile erau șterse, totul era șters. El este Domnul care are puterea să șteargă toate datoriile

voastre. Desigur, nu vorbesc de datoriile voastre la bancă, deși El ar putea face și aceasta, ci de orice datorie pe care o aveți în viața voastră; El este Cel care vă eliberează de ea.

- El este Domnul iertării, El este Cel care va ierta poporul Său, Israelul. Va fi o iertare totală și o eliberare totală.

- Adon haș Șabat. Iată taina! El este Domnul Sabatului și cea mai mare lucrare a Sa a fost făcută în ajunul Sabatului, ceea ce nu a fost deloc întâmplător. Cel mai mare lucru pe care L-a făcut El, ce mai măreață odihnă a Sa a avut loc vineri, în timp ce soarele apunea pregătindu-se de Sabat. El a lucrat pe cruce timp de șase ore, așa cum a lucrat Dumnezeu timp de șase zile la creație, în a șasea zi fiind încheierea tuturor lucrurilor. Când a adus creația nouă, Mesia a lucrat în aceeași zi tot șase ore, iar când soarele apunea pregătindu-se pentru Sabatul odihnei, lucrările Sale s-au încheiat și El S-a odihnit. Atunci a spus: „S-a isprăvit!” Ce însemna Sabatul? A pune deoparte. El a pus totul deoparte, a pus deoparte păcatele noastre. Ce însemna aceasta? Că s-a isprăvit, totul s-a încheiat. Sabatul era sfârșitul săptămânii. Ce însemna Sabatul? A înceta. El a încetat din viață în timp ce venea Sabatul; Dumnezeu Și-a încetat lucrarea în timp ce venea ziua a șaptea. Ce a făcut El în ziua a șaptea, în ziua de Sabat? S-a odihnit în mormânt. Este atât de desăvârșit; Dumnezeu este atât de desăvârșit în tot ce face.

- în fiecare Sabat, în Templu, pâinea veche era îndepărtată și în locul ei era pusă pâine nouă, pentru că era timpul înnoirii. Așadar, El a adus înnoirea. El este Piatra lipsă, Rosh Pina în ebraică; El este Piatra de care are nevoie Israelul, Piatra respinsă de zidari și vor intra în odihnă numai atunci când Îl vor primi. Același lucru este și cu noi și cu Domnul.

- Sabatul era cununa creației, ceea ce întregea totul. Înseamnă că poți avea totul în creație, dar fără odihna lui Dumnezeu nu ai nimic. Numai când Dumnezeu S-a odihnit după ce Și-a încheiat creația, a fost totul complet.

La fel este și cu viețile noastre. Putem avea tot ce există în lumea aceasta, pentru că dacă nu avem odihna cu Dumnezeu, nu avem nimic. Noi avem nevoie de El.

Odată am auzit un bărbat care predica, iar după serviciu am vorbit cu el. Mi-a spus că studia înainte de a predica în fața adunării, „dar”, zicea el, „în timp ce predicam, totul părea gol, nu era complet, pur și simplu lipsea ceva.”

„Este foarte bine că nu a fost complet,” i-am zis eu, „pentru că dacă predici o predică întregită, nu mai ai nevoie de Dumnezeu.” Nimic nu poate fi întregit de la sine, pentru că Dumnezeu este Cel care face întregirea. Niciodată nu vei avea fiecare parte a vieții tale completă, fiecare problemă rezolvată, fiecare lucru încheiat, ci ceea ce va completa totul în viața ta, care va întregi totul, este Dumnezeu.

El face întregirea, pentru că este Domnul împlinirii; iar Sabatul înseamnă împlinire; Dumnezeu este Dumnezeul împlinirii, este Cel ce umple ceea ce este gol; El nu numai că împlinește profeții, ci ne umple și pe noi, iar noi avem nevoie de El ca să fim umpluți.

El este Domnul Sabatului, și în fiecare Sabat, pâinea era înnoită. El este Cel care face înnoirea, iar Sabatul era timpul înnoirii. El este Cel care ne înnoiește viața. Dacă vă simțiți trudiți și obosiți, întoarceți-vă la El, pentru că El este Cel care vă îmbărbătează, Cel care vă dă odihna.

- Sabatul. Ce spun evreii de Sabat? Şabat Shalom. El este Domnul lui Şabat Shalom, El este Domnul Păcii; El este Cel care ne dă pacea, dar „Shalom” este mai mult decât pace, este „bunăstare, propășire launtrică, binecuvântare, este fiecare lucru pentru care am fost creați ca să-l avem.”

- Ce este Sabatul? Sabatul este bucurie. El este Domnul bucuriei și nu există nici o bucurie mai mare decât bucuria în El. Nu contează ce aveți voi, El este bucuria de a trăi; El este Cel care o dă înapoi celor care nu o au, celor care au pierdut-o și s-au îndreptat spre alte lucruri.

Dumnezeu nu a spus niciodată: „Eu am venit ca să fiți nefericiți!”, ci a spus că El a venit ca să avem Viața, și s-o avem din belșug. Aceasta este voia lui Dumnezeu.

Ce a spus El pe câmpul cu lanuri de grâu din textul pe care l-am citit? Cuvintele Lui sunt foarte adânci, pentru că a spus: „*Eu sunt Adon haş Şabat, Domnul Sabatului.*” Aceasta este o profeție, pentru că El avea să moară în ajunul Sabatului, apoi S-a odihnit și a adus un Sabat nou, o nouă Odihnă.

Când am fost pentru prima dată în Israel, am mers cu un prieten, iar punctul central al călătoriei noastre avea să fie intrarea în orașul sfânt Ierusalim, așa că ne doream ca totul să fie perfect. „Aceasta este călătoria în care voi privi pentru prima dată Ierusalimul.” Voiam să mergem pe Muntele Măslinilor ca să privim

pentru prima dată Ierusalimul de acolo, și ne doream ca totul să fie perfect; dar totul a mers cât se poate de rău.

Când ne-am dus la Ierusalim, ne-am plănuit să mergem din pustie la munte; închiriam o mașină și intenționam să conducem până la Muntele Măslinilor. Am făcut aceasta într-o zi de Sabat și ne gândeam că vom avea o călătorie liniștită, pentru că orașul va fi liniștit de Sabat. Am pornit din Galileea, dar nu aveam un tur oficial, ci voiam să facem un tur al Israelului, de capul nostru. Mergeam după alții, fiindcă ne gândeam că ei știu unde merg, dar ne-am rătăcit și am ajuns în locuri unde nu ar fi trebuit să ajungem. Astfel, am mers undeva unde prietenul meu s-a trezit cu o iederă otrăvitoare pe haine, în Galileea era foarte cald și se încălzea tot mai tare pe măsură ce avansam, călătoream prin deșert și am uitat să ne luăm apă, iar la un moment dat, ne-am trezit într-un trafic de groază, în mijlocul Ierusalimului. Erau mașini, autobuze și mult miros de benzină. Eram în Ierusalim, dar nimic nu era glorios cum ne imaginam noi.

„Așa ceva nu se poate, nu pot accepta!” mi-am zis dezamăgit, „Refuz să accept aceasta! Vom merge înapoi și vom intra din nou în oraș! Vom căuta muntele Măslinilor și vom coborî de pe el.” Astfel, i-am întrebat pe trecători:

„Unde este Muntele Măslinilor?” dar nimeni nu știa unde este și nici nu înțelegeau ce-i întrebam. Ne-a luat două ore până să ajungem înapoi la Muntele Măslinilor.

Înainte de a face aceasta, ne-am dus la hotel să ne cazăm, dar când am ajuns acolo, ni s-a spus că nu există nici o rezervare pe numele noastre. Așadar, nu avem nici un loc unde să înnoptăm. Astfel, ne-am întors dinspre pustie, ca să ajungem de acolo pe Muntele Măslinilor. Totul părea liniștit și am văzut imaginea Ierusalimului de la distanță.

„În sfârșit! Acesta este momentul nostru!”, mi-am zis bucuros, dar chiar atunci a venit la noi un grup de arabi, vânzători de suveniruri. Era o mulțime foarte mare și nu mai puteam vedea Ierusalimul. Erau peste tot în jurul nostru și ziceau: „Domnule, cumpără aceasta și aceasta!”

„Nu, nu ne trebuie nimic. Dorim doar să avem un moment deosebit aici. Am venit până aici pentru momentul acesta.”

„Aici avem cărți poștale cu Muntele Măslinilor”, au continuat ei.

„Eu vreau să văd Muntele Măslinilor, nu o carte poștală cu el,” am răspuns eu.

Dar ei insistau în continuare: „Vă rog să cumpărați, vă rog să cumpărați! Totul costă numai un dolar.”

Ca să scăpăm de ei, am spus: „Bine!”, și am scos portofelul, iar unul dintre ei mi-a împins cărțile poștale în portofel, iar când m-am uitat la mâna lui, am văzut că luase cincizeci de dolari din portofel.

„O clipă,” i-am zis, „bancnota aceea de cincizeci de dolari este a mea.”

„Ba nu,” a răspuns el.

„Tocmai m-ai jefuit! M-ai jefuit pe Muntele Măslinilor! Nu am mai fost jefuit niciodată, până acum pe Muntele Măslinilor!” Eu încercam să-mi iau banii înapoi, dar el insista că nu am dreptate. Totuși în cele din urmă am reușit să-mi recuperez banii.

„Of”, am zis supărat, „totul s-a dus pe apa sâmbetei! Momentul meu s-a dus, așa că haide să mergem la hotel. Vom încerca să facem aceasta altădată.” Era greu să te mai bucuri după ce și-a bătut cineva joc de tine.

Ne-am întors la hotel, epuizați și deshidratați, iar cei de la recepție ne-au spus că încă nu exista nici un semn că ar fi fost făcută vreo rezervare pe numele meu, dar ne vor da totuși o cameră. După ce ne-am dus sus, am cerut ceva de mâncare, dar ei ne-au spus:

„Este Sabatul și nu puteți găsi mâncare nicăieri.”

Așadar, eram ruși de foame, magazinele erau închise, și prietenul meu se simțea rău din cauza acelei iederi otrăvitoare. Ne-am dus la urgență, și astfel, primele ore în Ierusalim le-am petrecut la urgență, epuizați, deshidratați și ruși de foame, iar prietenul meu se gândea că eram judecați pentru că el nu era vrednic să intre în țara făgăduită. Nu am găsit nimic de mâncare, dar eu aveam niște cereale, așa că m-am dus la barul hotelului și am spus: „Dați-mi niște lapte!” Mi-au dat laptele, iar eu m-am așezat la o masă și am scos cerealele. Toți se uitau la mine, așa că mă gândeam: „La ce vă uitați așa?” Aveam la mine și un baton nutritiv, dar deși am căutat mai multă mâncare, nu am mai găsit nimic. Nu l-am mai găsit nici pe prietenul meu. De fapt, el era pe străzile Ierusalimului și încerca să găsească ceva de mâncare. A fost groaznic! A fost foarte greu din cauză că era Sabatul și nu

puteam găsi nimic până la încheierea lui.

Aceasta m-a făcut să apreciez și mai mult cuvintele spuse de Mesia: „Rugați-vă să nu fiți nevoiți să călătoriți într-o zi de Sabat.”

Nu Sabatul vă dă pacea, ci Domnul Sabatului. Cu alte cuvinte, nu circumstanțele vă vor da ceva, ci Domnul Sabatului face aceasta; El este pacea și este ceva veșnic, nu ceva limitat la o singură zi din săptămână. Mulți se rezumă numai la „Sabat, Sabat, Sabat!”, dar eu vă spun: „Este mai adânc decât atât!”

Există două feluri de oameni: Unii trăiesc pentru Sabat, în timp ce alții trăiesc în Domnul Sabatului. Dați-mi voie să vă explic ce vreau să spun:

1. - Când trăiți pentru Sabat, indiferent dacă sunteți evrei sau nu, trăiți pentru circumstanțe, pentru o zi, așa că spuneți: „Când vine ziua aceea, îmi voi pune viața în ordine; când vine ziua aceea, mă voi căsători și voi avea bucurie; când vine ziua, aceasta este tot.” Dar ziua aceea nu vine cu nimic deosebit, iar apoi vine ziua următoare și tot așa. Dacă vă bazați pe circumstanțe, de fapt carnea, firea se bazează întotdeauna pe circumstanțe, iar atunci bucuria voastră va veni și va pleca, va veni și va pleca, iar voi sunteți când sus, când jos, când sus, când jos. Cu alte cuvinte, nu veți fi statornici, ci veți depinde de acea zi, de Sabat. Dacă oamenii vă plac și vă vorbesc frumos, sunteți pe nori, iar dacă oamenii vă urăsc și vă prigonesc, sunteți la pământ. Aveți bani, sunteți sus, iar a doua zi sunteți din nou la pământ. Aceasta este problema când vă bazați pe o zi.
2. - Mesia a spus că nu omul a fost făcut pentru Sabat, deci voi nu ați fost făcuți pentru circumstanțe, ca să fiți nefericiți. Dacă priviți lucrurile așa, sunteți nefericiți pentru că nu vă iubesc oamenii, pentru că nu aveți o casă, etc.

Dar El a spus: „Eu sunt Domnul Sabatului.” În ebraică pentru cuvântul „Domn” se folosește „Adon”, iar în greacă este „Curtios”, ceea ce înseamnă: „Eu sunt Stăpânul Sabatului”, Eu sunt Stăpân peste orice circumstanță. Eu nu sunt Domnul numai de vineri seara, ci sunt Domnul zilei de luni, a zilei de marți, miercuri, joi, vineri, sâmbătă și duminică, a tuturor zilelor. El este Domnul fiecărei zile.

Sabatul nu este Sabat din cauza zilei, ci este Sabat pentru Dumnezeu; pacea vine de la El, aceasta fiind adevărata viață pe care o doriți; și cu cât înțelegem mai repede aceasta, cu atât vom avea mai multă pace.

Pacea nu este dată de o zi sau de un loc anume, ci vine de la Dumnezeu. Indiferent câți bani aveți, câte studii, nu vă vor da pacea, pentru că oamenii cu bani nu sunt mai fericiți decât cei care nu au bani.

Noi avem nevoie de pacea lui Dumnezeu. Aceasta valorează mai mult decât toți banii din lume. Este uimitor să vedem că este la fel ca în Geneza. Cum a procedat acolo, El a procedat din nou. El a terminat totul în șase zile, ca Mesia în Ierusalim. El Și-a încheiat lucrarea în a șasea zi, pe când apunea soarele și a spus: „S-a isprăvit!” S-a terminat! A sosit Sabatul și El S-a odihnit. Cu alte cuvinte: El a murit în ziua hotărâtă, totul s-a terminat în ziua hotărâtă mai dinainte, și apoi a venit Sabatul. Nimic nu poate fi mai minunat și mai desăvârșit.

El nu a murit pentru că venea Sabatul, ci Sabatul a venit pentru că El a murit. El a încetat.

Dacă citiți în Geneza, veți vedea că Dumnezeu nu a terminat totul pentru că venea Sabatul. El nu a spus: „O, trebuie să încetez pentru că vine ziua a șaptea!” Nicidecum! Ci El S-a oprit, Și-a încheiat lucrarea și atunci a venit Sabatul. Înțelegeți? Sabatul, Odihna, a venit pentru că Dumnezeu Și-a încheiat toată lucrarea și atunci S-a odihnit. Sabatul nu vine din pricina circumstanțelor, ci pentru că este hotărârea lui Dumnezeu; și pentru că S-a odihnit Dumnezeu, s-a putut odihni toată creația.

- În al doilea rând, după ce s-a făcut răscumpărarea, în acea zi, la Ierusalim, a urmat Sabatul. Dar lucrarea Lui nu S-a încheiat pentru că venea Sabatul, deoarece nu Dumnezeu respectă Sabatul, ci Sabatul Îl respectă pe Dumnezeu. Sabatul a venit pentru că Dumnezeu Se odihnea; Dumnezeu Și-a încheiat lucrarea și Se odihnea.

Cum găsim pacea? Nu din pricina circumstanțelor, ci pentru că noi ne putem odihni, și ne punem odihni pentru că Dumnezeu S-a odihnit pe cruce.

Nu contează când a fost aceasta ci, dacă Dumnezeu Se odihnește în voi; dacă voi și păcatele voastre ați fost cu El pe cruce, și dacă El Se poate odihni, vă veți odihni și voi în El. Dacă El Se poate odihni de păcatele voastre, vă puteți odihni și voi. Dacă El Se poate odihni de poverile voastre, dacă El a putut s-o facă, o puteți face și voi. El a pus totul jos, toate poverile și păcatele voastre, și S-a odihnit. După ce a luat toată vina asupra Sa, El S-a odihnit, ceea ce înseamnă că voi sunteți liberi de vină. Aleluia! El S-a odihnit de viața mea veche, așa că mă pot odihni și eu. Aleluia!

Sunt liber!

Dacă El s-ar fi odihnit pe cruce, marți dimineața, și ar fi spus: „Aceasta este ziua de marți dimineața”, în anul acela, Sabatul ar fi fost marțea. Dacă ar fi făcut-o miercuri seara, în anul acela Sabatul ar fi început miercuri seara. Deci nu este vorba de timpul când s-a întâmplat, ci de Domnul Sabatului. Aceasta înseamnă că în viața voastră nu există nici o împrejurare în care să nu puteți avea pacea; nu contează ce se întâmplă în viața voastră, ce criză are loc, ce se întâmplă sau unde vă aflați, dacă Dumnezeu este acolo, veți avea pace oricum. Aceasta înseamnă că în viața voastră nu există nici o zi în care Dumnezeu să nu facă totul; El are totul acolo, nu există nici măcar o zi în care să nu puteți avea bucurie, pentru că Dumnezeu este Domnul acelei zile. Indiferent ce vine: o apă mare, o zi fierbinte, chiar dacă muntele se prăvălește în mare, nu contează, dacă alegeți să locuiți în Dumnezeu, voi puteți avea pace și bucurie. Acolo este binecuvântarea, pentru că locuiți în Domnul Sabatului, iar El locuiește în voi, fie că este luni, marți, miercuri, joi, vineri, sâmbătă sau duminică. El este Domnul Sabatului, ceea ce înseamnă că în fiecare zi este vineri, în fiecare zi este o zi de vacanță, de odihnă.

Țineți minte aceasta și întoarceți-vă la ea! Odată ce ați fost salvați de iad, toate problemele voastre sunt rezolvate și sunteți ca într-o vacanță. Am fi mult mai fericiți dacă ne-am întoarce tot timpul la aceasta.

Dumnezeu a binecuvântat a șaptea zi, dar ceea ce încearcă să ne învețe El este: „Veniți la Mine și atunci veți avea odihnă și pace. Sabatul nu a venit pentru ca Dumnezeu să nu mai facă nimic; El este acolo, urmați-L, pentru că totul Îl va urma pe Dumnezeu. Urmați-L pe Dumnezeu și ceea ce a făcut El, și veți avea odihnă, pentru că Fiul omului, Ben Adam, este Domnul Sabatului; El este Domnul.

În Evrei scrie: *„Rămâne o zi ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu.”*

Primul Sabat a venit, dar nu am avut pacea, Însă mai este un alt Sabat, și este scris: „Intrați în Sabatul acela!” Dacă Sabatul ar fi fost o zi a săptămânii, nu ar mai trebui să intrăm în ea, dar dacă este vorba despre pacea pe care o avem oricând intrăm înăuntru, atunci Sabatul lui Mesia este în fiecare zi.

Care este Sabatul biblic? Sabatul biblic începe vineri seara și se încheie sâmbătă seara. Acesta este Sabatul biblic. Duminica nu este Sabatul, ci este Ziua Domnului. Dar nu aceasta vreau să spun. Ceea ce vreau să spun și ceea ce contează, este că Sabatul Domnului este în fiecare zi a săptămânii. Sabatul biblic este o umbră, o

manifestare a lui Dumnezeu. Voi știți cum vă simțiți la sfârșitul săptămânii, după ce ați muncit în fiecare zi, și spuneți: „Mulțumesc lui Dumnezeu că este vineri.” Dumnezeu vrea ca odată ce ați fost salvați, așa să vă simțiți și luni. Înțelegeți? Acesta este cel mai important lucru. Dacă vineri seara vă simțiți bine pentru că este vineri seara, aplicați aceasta la fiecare zi, pentru că totul Se bazează pe El. Bazați-vă pe El și Domnul Sabatului va fi cu voi în toate lucrurile.

Fiți atenți! Dacă El este Domnul Sabatului, iar voi Îl primiți ca Domnul vostru în toate privințele, dacă Îl faceți Domnul vieții voastre, cu cât mai mult Îl faceți Domnul fiecărei părți a vieții voastre, dacă El este Sabatul vostru și trăiți în El în fiecare zi? În Sabat. Dacă El este Domnul Sabatului și voi Îl faceți Domnul vieții voastre, cu cât este mai mult Domnul vieții voastre, veți umbla în Sabat, în Odihnă, veți umbla în pace. El este Domnul Sabatului, al păcii, iar dacă există situații în care nu aveți pace, El spune: „Trebuie să Mă faci Domnul tău și aici!” și El vă va da odihna.

Atunci veți avea o pace duhovnicească veșnică, vă veți trezi dimineața și veți avea pace; indiferent ce se va întâmpla veți avea pace. Dar condiția este să-L faci pe El Domnul tău. Atunci vom avea puterea să punem deoparte toate lucrurile și să ne odihnim.

Vineri seara voi puneți deoparte toate ocupațiile voastre zilnice și vă odihniți, dar cu toate acestea, Dumnezeu vă spune: „Puneți totul deoparte!” Adică? Puneți toate poverile și greutățile voastre jos, pentru că El vă dă putere să faceți aceasta. Nu aveți nevoie de ajutorul unui psiholog ca să vă ajute să uitați de problemele voastre, pentru că aveți un Ajutor mult mai bun, aveți adevărata Putere a lui Dumnezeu, adevărata pace, pe care o primiți în Mesia.

Dacă doriți odihna Lui, spuneți: „Doamne, pun totul departe și vin la Tine!” Faceți-L Domnul vostru și Stăpân peste toate lucrurile, și ele vor fi înnoite; întoarceți-vă în prezența lui Dumnezeu și toate problemele voastre vor înceta. Probabil vor mai fi și în continuare probleme, dar ele nu vor mai conta, pentru că ați fost treziți și reîmprospătați. Dumnezeu vă vrea pentru Sine; El v-a adus pacea și vrea să vă înnoiască și să vă îmbrospăteze. Când El este Domn în viața voastră, va prelua controlul asupra locului vostru de muncă, asupra emoțiilor voastre, asupra casei voastre, a temerilor și a luptelor voastre și vă va da Sabatul Său, vă va da Odihna Sa veșnică. Pacea va cuprinde întreaga voastră ființă și veți fi ca un pahar plin care dă peste; pacea se va revărsa în afară; va veni peste slujba voastră și peste

lucrările voastre. Și cui îi mai pasă ce se întâmplă afară, când avem pace pe dinăuntru?

Atunci puteți face orice, pentru că sunteți în Mesia și totul vă aparține. Dacă Domnul este Domnul vieții voastre și voi vă întoarceți la El, atunci viața voastră va fi plină de binecuvântările Sabatului, ale Odihnei Lui, și în fiecare zi veți putea spune: „Mulțumesc lui Dumnezeu că este vineri!”

În fiecare zi veți putea spune: „Șabat Shalom” pentru că trăiți în Domnul Sabatului, în Domnul Odihnei veșnice, în Isus Mesia care este Lumina lumii, Leul din seminția lui Iuda, Slava poporului Său, Domnul păcii, Domnul Sabatului, Domnul Odihnei voastre veșnice. Amin.

Rămâneți în Duhul, în prezența lui Dumnezeu și închideți ochii.

Tată, Te laudăm și Te iubim. Venim înaintea Ta și cerem binecuvântarea Ta, cerem ca pacea Ta să fie peste poporul Tău, și Te rugăm să atingi fiecare inimă.

Tată, îngăduie ca brațul Tău să ne atingă și să aducă pace în fiecare inimă; cerem atingerea Ta, pentru că Te iubim și recunoaștem că ești Domnul păcii și Sabatul, Odihna noastră.

Ajută-ne ca în fiecare clipă a vieții noastre să locuim în pacea Ta, și fie ca pacea Ta să fie peste toate grijile și temerile noastre, și să-i putem ierta și elibera pe toți cei ce trebuie să fie eliberați.

Dacă nu știți unde vă veți petrece veșnicia, ar fi bine să vă gândiți serios la aceasta, pentru că trebuie să știți înainte de a pleca de aici. Voi trebuie să vă nașteți din nou pentru a putea intra în Împărăția lui Dumnezeu.

Așa cum am spus deja, există numai două căi:

- una care vă duce la moarte, la despărțirea veșnică de Dumnezeu, acolo unde este iadul.

Domnul nu vrea să pieriți, dar dacă nu sunteți născuți din nou, vă aflați pe drumul greșit.

- dar mai este o cale: calea salvării, calea care vă duce la Cer, la pacea și la Viața veșnică; aceasta este singura cale pentru a fi salvați, este nașterea din nou.

Domnul vă cheamă. El v-a dat suflarea de viață și o inimă care să bată în fiecare zi, ca să trăiți în trupul acesta, dar inima voastră se poate opri oricând, de aceea El insistă și vă spune: „Vino la Mine, ca să poți moșteni veșnicia! Vino, și îți voi da pace, odihnă, bucurie și Viață veșnică. Dar trebuie să vii!”

Este foarte simplu. Dacă nu sunteți siguri că sunteți născuți din nou, ascultați chemarea Domnului, care vă spune: „Veniți la Mine, pentru că Ușa este deschisă!”

Veniți la El! Faceți aceasta de dragul vostru și pentru binele vostru. Ridicați mâinile spre El și acceptați-L, fiindcă trebuie să vă nașteți din nou. Domnul să vă binecuvânteze. Amin.

- Amin -